

РІЗДВАНЕ ПОСЛАННЯ

МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

ЕПІФАНІЯ

ПРЕОСВЯЩЕНИМ АРХІПАСТИРЯМ,

БОГОЛЮБИВИМ ПАСТИРЯМ,

ЧЕСНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ

ТА ВСІМ ПРАВОСЛАВНИМ ВІРНИМ

УКРАЇНИ

РІЗДВАНЕ ПОСЛАННЯ

ПРЕОСВЯЩЕННИМ АРХІПАСТИРЯМ,
БОГОЛЮБИВИМ ПАСТИРЯМ, ЧЕСНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ
ТА ВСІМ ПРАВОСЛАВНИМ ВІРНИМ УКРАЇНИ

Дорогі брати і сестри!
Христос народився!
Славимо Його!

Щороку в ці дні ми знову по-особливому переживаємо подію, яка сталася понад двадцять століть тому. Ми згадуємо про Різдво Христове як про історичний факт з минулого, але також і відновлюємо для себе його сьогоденну реальність. Знову і знову ми повторюємо слова ангелів, вперше почуті пастухами на полі біля Віфлеєму: «Нині у місті Давидовому народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь» (Лк. 2: 11).

«Христос народжується — славете, Христос із небес — зустрічайте» (ірмос 1-ї пісні канону свята), — співає Церква, святкуючи, так, ніби відбувається це саме зараз, а не сталося багато століть тому. Здавалося б, дивне протиріччя: Христос народився у давнину, в далекій країні, але водночас звістка про Його Різдво щороку прославляється нами як «нова радість», що настає тут і зараз.

Звернімо увагу на те, що і зміст богослужінь, і побожні звичаї нашого народу, присвячені вшануванню Різдва Христового, спонукають нас думкою і почуттями переноситися у момент народження Сина Божого. Ми справді відчуваємо себе ніби присутніми у Віфлеємському вертепі, споглядаючи на Немовля, яке лежить сповитим у яслах, на Пречисту Діву Марію та Її обручника — праведного Йосифа. Ми ніби разом з пастухами чуємо ангельські хори, які прославляють народження Спасителя світу та благовістнують відновлення миру між Богом і людством. Ми долучаємося до подорожі східних волхвів-мудреців, які прямують за чудесною зіркою, щоби разом з ними віддати шану народженому Месії та принести Йому і свої власні дари за нашою можливістю.

Хіба ми не згадували про все це минулого року і раніше? Хіба ми не чули з біблійних книг Старого й Нового Завіту пророцтва про народження Сина Діви, про прихід Спасителя, Який візьме на Себе гріхи світу, а також про дослівне виконання цих давніх провіщень? Усе це не раз ми чули, про все це ми як християни знаємо, але водночас щороку для нас Різдво Христове стає «новою радістю» для того, щоби ми відчули його сучасність, щоби подолали час і простір, які відділяють нас від євангельських подій, та усвідомили, що сенс і значення Різдва Христового не губляться у сивій давнині, а залишаються вічно сьогodenними. Адже святкуємо ми не просто народження ще однієї людини, нехай навіть видатної та всесвітньовідомої, а святкуємо ми Різдво Сина Божого, Який стає також і Сином Людським.

Вшановуємо ми Бога Предвічного, Який заради нашого спасіння стає в усьому подібним до нас, приймаючи на Себе «наші немочі і [...] наші хвороби» (Іс. 53: 4), щоби вилікувати їх, як сповістив про це пророк Ісая. Поклоняємося ми Тому, Хто не

лише був, але і є, бо Він — не підвладний часу та простору, вічносущий і всюдиприсутній. Думкою і почуттями ми долаємо простір і час, звертаючись до минулого, але через нашу віру також і Різдво Христове долає відстань до нас, стаючи реальною сьогодні. Бо воно не просто привід відволіктися від щоденних турбот, посвятувати з рідними й близькими, не просто нагода для подарунків і вітань. Усе це ми можемо побачити в кожному людському святі. Відзначення і вшанування Різдва Христового є значно більшим, бо насправді воно оновлює в нас усвідомлення реальності всього того, що Бог звершив для нашого спасіння.

Дитя у яслах — Христос, Який прийшов із небес — закликає нас оновитися, змінитися. Почувши звістку про Різдво Христове, ми не повинні вже залишатися такими, які ніби й далі нічого не знають про це. Такими, хто посвятував і забув, такими, для кого сенс відзначення обмежується святковим столом, подарунками та розвагами.

Своїм приходом у світ Бог змінив нашу реальність. Це вже сталося, і ніяк не залежить від нас. Однак від кожного особисто залежить, яку відповідь ми даємо на звістку про Христове народження. Чи ми поспішаємо до вертепу разом із пастухами та волхвами, щоби прославити Народженого, чи поспішаємо разом з Іродом відкинути Його, забути про Нього, бо Він руйнує гріх, до якого ми призвичаїлися? Чи ми приносимо дари любові й добрих справ, через які визнаємо у Сині Діви Бога Предвічного, у Немовляті — Спасителя світу й обіцяного Месію, чи лише маємо у святі Різдва Христового черговий привід для обміну подарунками?

Відповідь на заклик залежить тільки від нас самих. Ба більше, неможливо дати цю відповідь лише один раз, бо вона потребує

щоденного поновлення у нашому виборі, коли визначаємося, чи чинити нам за законом Божим, чи підкоритися владі гріха. Саме тому, кожного року через святкування Різдва Христового ми оновлюємо наше усвідомлення божественної присутності, наше пізнання істини, наше розуміння власного обов'язку перед народженим Сином Божим.

Дорогі брати і сестри!

Бажаю, щоби усвідомлення вічного значення Різдва Христового спонукало нас до побожних роздумів та дій не лише у свята, але і впродовж усього нашого життя, і приносило добрі плоди.

Як Предстоятель помісної Української Православної Церкви щиро вітаю всіх вас із Різдва Христовим, а також із Новим Роком. Хоча минає вже восьмий рік, як Україна вимушена жити, обороняючись від агресії; хоча вже два роки нашу країну і все людство турбують випробування, пов'язані з пандемією, однак ніщо не здатне відібрати від нас великої, надзвичайної радості, яку звістка про народження Сина Божого приносить у світ.

Святкуючи, ми не можемо забути про тих, завдяки кому ми маємо мирне небо над головою і можливість зібратися за різдвяним столом, — про воїнів, які захищають Україну від ворога видимого, від нашестя чужинців, та про лікарів і медичних працівників, які борються за наше тілесне здоров'я. Згадаймо їх у наших молитвах і попросімо для них Божого захисту й опіки.

Згадаймо також і наших братів та сестер, які вимушені на окупованих українських землях відзначати свята в неволі. Згадаймо про полонених і несправедливо ув'язнених та попросімо в Господа для них захисту і швидшого звільнення. Ми віримо, що з Божою допомогою й об'єднаними зусиллями ми досягнемо визволення Донбасу і Криму, досягнемо перемоги в боротьбі за правду і справедливого миру.

Вітаю з Різдром Христовим та Новоліттям Президента, уряд, парламент України, очільників місцевих громад і всіх, хто покликаний працювати на благо українського народу та здійснює служіння йому. Нехай Господь надихає вас мудрістю та допомагає у добрих справах!

У ці святкові дні піднесімо подяку Господу за всі Його благодіяння, виявлені до нас, до Церкви й до України. Нехай Бог допомагає нам надалі утверджувати єдину помісну автокефальну Українську Православну Церкву, долаючи поділи та непорозуміння між одновірцями, а також дає силу й мудрість українському народу зберігати єдність і суспільний мир, протистояти агресору й досягти перемоги.

Якими б не були зовнішні обставини і де б вам не доводилося відзначати цьогоріч свято — нехай радість Різдва Христового наповнить ваші серця, відганяючи турботи та скорботу, а світло Віфлеємської зірки нехай спрямовує до Сина Божого, нагадуючи, що Месія, Спаситель прийшов у світ, приніс нам світло правди та надії, і це «світло в темряві світить, і темрява не огорнула його» (Ін 1: 5).

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

+ Євгенієв

Митрополит Київський і всієї України,
Предстоятель Православної Церкви України

Різдво Христове,
2021/2022 року Божого,
м. Київ

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА УКРАЇНИ
вул. Трьохсвятительська, 6, м. Київ, Україна, 01001